

а другъ пѫть нѣма да замине, или може напра-
сна смъртъ да ны грабне отъ свѣтъ-тъ. За то-
ва трѣбува изведенѣжъ да ся молимъ за проще-
ніе на грѣхове-ты си; ако ли не, вѣзможно е
вѣчно да ся изгубимъ. Но,

4) Съ вѣрѣ трѣбува да идемъ. “Твоя-та вѣра
ти исцѣли.” Трѣбува да вѣрувамъ че Іисусъ
може и е готовъ да ны спасе; и да ны спасе
сега. Които така отиватъ при Іисуса, ще ся
радуватъ въ душевно прогледуваніе, ще усе-
щатъ прощеніе на грѣхове-тѣ си, и както слѣп-
ци-ти, ще могѫтъ да славятъ Бога и да ста-
нятъ причина, другы да му въздадѫтъ славѣ.

ГЛАВА 21.

II. Що е съдѣржаніе-то на двадесетъ и пър-
вѣ-тѣ главѣ?

О. 1. Тѣржественно-то влизаніе Христово въ
Іерусалимъ. Ст. 1 — 11.

2. Очищеніе-то на Храмъ-тѣ, исцѣленіе-то
на слѣпы-ты и хромы-ты въ него, и хваленіе-
то на дѣца-та. Ст. 12 — 17.

3. Прокълненіе-то на неплодовитѣ-тѣ смо-
ковницѣ, и оправданіе-то на власть-тѣ му.
Ст. 18 — 27.

4. Притча-та на двама-та сынове. Ст. 28
— 32.

5. Притча-та на печестивы-ты земледѣлцы.
Ст. 33 — 46.

14417, 4